

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
 Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.
 Upravnemu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 7. februarja.

Državni zbor, ki se snide v kratkem, se ne bode v prvih sejah posvetoval o davčnem zakonu, temveč bode nadaljeval najprej debato o kazenskem zakonu. Govori se, da zaradi tega, ker morajo poprej dobro proučiti poslanci poročilo. Najbrž je pa še kak drug uzrok. Najbrž koaliranci še o tej stvari niso jedini in jo bodo skušali zavleči. Kmalu se bode začela proračunska debata, ki se bode gotovo vlekla kakor morska kača in za davčno reformo ne bode preostajalo časa. Če se pa pomlad stvar ne reši, je pa dvomljivo, če se bode sploh še rešila v tej postavodavni dobi. Popolnoma gotovo ni, da bi jeseni še zboroval ta državni zbor. Njegova glavna naloga je izvršiti volilno reformo, a baš v tej zadevi se ni še storil nobeden korak. Če se pokaže, da državni zbor ni zmožen rešiti te naloge, bode najbrž razpuščen. Zato se pa naši koaliranci pač mnogo prezgodaj ponašajo s svojimi zaslugami za davčno reformo, ker baš vsled njih dvoumnega postopanja utegne se vse stvar le še bolj zavleči.

Dunaj — slovanski. „Deutsche Zeitung“ že dolgo vzdihuje, da se Dunaj vedno bolj slovani. Množe se slovenski klubi in društva, celo slovanska šola je že na Dunaji. Število Slovanov se vedno množi v tem pranemškem mestu. To je že zares grozno. Toda najhujše je pa šele prišlo. Dva nemška učenjaka in pisatelja dr. Umlauf in Grienberger sta se predprnila v svojih delih trditi, da celo sedanje nemško ime tega mesta ni nemškega izvora, toraj Dunaj niti pranemški ni. Schönererjevo glasilo „Orts-deutsche Rundschau“ se huduje nad tem učenjakoma. Ko bi kak Čeh kaj tacega pisal, bi se dalo opravičiti, a neopravičljivo je, da nemška učenjaka z nemškimi imeni podpirata v poljudni obliki Slovane in to ob času, ko so Nemci v Vzhodni marki v stiski in Čehi vedno prevzetneje vzdigujojo glave. Postopanje omenjenih dveh pisateljev je izdaja nemške narodnosti. Dunajski mameleki se bodo sedaj še manj ustavljal počehenu Dunaju, nego so se do sedaj Iz te pisave razvidimo, da nekaterim Nemcem še nepristranska znanost ni po godu, temveč bi jo radi zlorabili v svoje šovinistične namene, da bi le Nemčija večja bila.

Listek.

Jan Vyrava.

Igrokaz v 5 dejanjih. Češki spisal Fr. A. Šubert. Poslovenil dr. J. Štrekelj. Prva predstava v slovenskem gledališču dn 5. februarja t. l.

Jan Vyrava (g. Inemann) je bogat vlastelin. Njegov ded se je priženil na plemiško posestvo, in vsled tega je Jan nekak posredovalc mej grajsko gospôdo in kmetij. Kmetje ga imajo v čislih in gošpôda se mu laska, oboji ga hodijo za svet vprašat. Občevanje z graščakom napihne Vyravo, da se šteje za več nego drugi kmetje in da svojega mlajšega sina dâ v grad za lovca, da bi bilo jedenkrat kaj boljšega iz njega. L. 1781 je cesar Jožef odpravil robstvo in zlajšal tlako ter poslal vojake po vseh grajsčinah, raznašat patent o té naredbi. Stotnik Hrovat prinese to pismo tudi v grad grofa Roveredo-Lancenfelda, ob jednem pa tudi ponudbo, naj grofova graščina odda za dober denar 10.000 debel za trdnjavjo v Plesu. Vsled tega sklene direktor Karmin (g. Orehelk) patent za tajitiin poljsko tlako za šest mesecev izpremeniti v gozdno tlako. — V gradu se praznuje dožetnica. Kmetje zvedo po pijanem vojaku Maršalu (g. Perdan) o vsebinu patentu in

Koburžan in Cankov. Sofijski dopisnik „Novega Vremena“ poroča obširno o avdijenciji Cankova pri knezu bolgarskem. Po prvem pozdravu, izjavil je Cankov, da je prišel v Bolgarijo, ker se je prepričal, da s Stambulovom pade tudi njegova vladna sistema. Cankov je knezu razkandal, da se mora Bolgarija vsekako sporazumeti z Rusijo in v političnem in narodno-gospodarskem oziru osvoboditi škodljivega vpliva Avstro-Ogerske. Brez Rusije ni misliti na normalni razvoj Bolgarije. Cankov knezu ni prikrival, da v Rusiji ne veje Bolgarom sedaj nič prijaznejša sapa kot je poprej. Rusija se drži v bolgarskem vprašanju pre šnijih nazorov. Svetoval je knezu, naj čita dotično izjavo v „Praviljstvenem Vjestniku“ pred tremi leti. Nadalje je svetoval knezu, da naj vse stori, da si pridobi zapanje Rusije. Cankov je dopisniku ruskega lista sporočil ta pogovor in mu povedal, kako misli postopati. Pred vsem on zahteva, da se odstrani sedanja vlada in pokliče ministerstvo iz samih rusoljubov. Če pa knez ne odpusti sedanjih ministrov, se bode pa on zvezal s Karavelovom, organizoval svojo stranko, ustanovil svoje liste in začel najhujšo opozicijo. Kako se stvar razvije, se ne ve, a nikakor ni dosti upanja, da bi se knez in Cankov popolnoma sporazumela.

Angleški parlament se je predvčerajšnjem zopet sezpel. Prestolni govor omenja, da sta se Francija in Anglija sporazumeli zaradi meje med Sierro Leone in sosednim francoskim posestvom. V prestolnem govoru se obžaluje, da se nadaljuje vojna med Japonci in Kitajci. Med evropskimi vlastmi, ki imajo koristi v Vzhodni Aziji, pa vlada najlepše sporazumlenje. Ker so turški vojaki grdo ravnali z Armeni, se je visoka angleška vlada pritožila z drugimi vlastmi v Carigradu. Sultan je obljubil, da se stvar preišče in se krivci strogo kaznujejo. Odšla je že v Armenijo posebna komisija, kateri so prideljeni odposlanci nekaterih drugih držav, da preiskuje stvari na lici mesta. Prestolni govor napoveduje več predlog. Najvažnejši sta dve predlogi, ki se tičeta Irske. V jedni se bodo skušale bolje urediti razmere med veleposestniki in zakupniki na Irskem, z drugo se pa bode poskušalo izboljšati

stanje iztiranih zakupnikov, ki so sedaj prava nevarnost za socijalni red. Napoveduje se zopet razdržavljenje waleske cerkve, kar je tudi že stalna točka v programu angleške liberalne stranke.

Vojna med Kitajci in Japonci. Kitajske vojne ladje v vajhajvaskem pristanišču se niso udale ob jednem z mestom. Streljajo na utrdbi, katere so v rokah Japoncev. Iz pristanišča ne morejo, ker jim je zaprlo izhod japonsko vojno brodovje. Več manjših ladij so Kitajci že požgali ali jih pa zavrtali, da so se potopile, pa tudi večje ladje se najbrž v kratkem udajo. Prebivalstvo Vajhajvaska je samo Japoncem bilo odprlo mestna vrata, in jih z veseljem pozdravilo, ko so poprej že bili pobegnili kitajski vojaki, kakor je že njih navada. Zguba Vajhajvaja je znova pokazala, da Kitajci niso za resen boj. Mesto je dobro utrjeno in preskrbljeno z najboljšimi topovi in dobrimi vojaki bi je gotovo bili več mesecev uspešno branili.

Program gosp. poslanca Višnikarja.

Iz programa, ki ga je razvijal deželni poslanec Višnikar na volilnih shodih v Novem mestu, Metliki in Črnomlji, posnamemo nastopno:

Iz početka omenja kandidat neprijetnosti poslanca, ki se mora podvreči javni kritiki, pri kateri tako pogostoma pogrešamo objektivnosti in stvarnosti. Ne domisluje si, da ima vse potrebne kvalifikacije za državnega poslanca, poudarja, da se je le na prigovaranje odličnih prijateljev in volilcev dolenjskih mest odločil za kandidaturo in da ne misli nikogar slepiti z obljudbami, katerih bi ne mogel spolniti, ter potem nadaljuje:

Moj program se glasi kratko: poštenost in pravičnost vsem narodom in vsem stanovom! Zahtevajmo vselej in povsod svoje pravice, ako pa hočemo doseči svoje pravice, moramo tudi sami pravični biti.

Službi pravice, kateri služim že nad 20 let, se tudi v politiki ne odpnevam. Žalibog, da nahajamo na političnem polju tako malo pravico- in resnicoljubja, a tako veliko brezozirne strasti in sebičnosti. Bijejo se hudi boji med narodi, stanovi

hrupno zahtevajo, naj se jim prebere. Vyrava miri in pogovarja razburjeno ljudstvo, s tem pa razdraži osornega in zagrizenega zagovornika kmetskih pravic Kirala (g. Verovšek), nekacega tekmeča za prvaštvvo v soseski, ki mu pred vsemi sosedji očita, da je kmet kakor oni, pa se šteje za kos gospode. Vyrava skuša oprati to žaljenje in rešiti svoj ugled s posredovanjem mej razjarjenimi kmeti in grofom, ki mu res obljudbi, da bo ravnal po pravici. Toda to ne zadostuje kmetom; oni zahtevajo, naj se jim prebere patent. Karmin pregovori grofa, da naj rabi silo proti upornikom, in bruhne Vyravi, ki se postavi mej grad in mej narod, psovko: „Izdajski potepuh!“ v obraz. To je njegovemu samoljubju preveč, in ko grajski sluge še zakoljejo norrega Martinka (g. Podgrajški), postavi se Vyrava upornikom na čelo. — Po vseh vseh bije v plat zvona, ko pride Vyrava zopet pod grad, da bi speljal sina Jeromna sabó, naj mu pomaga maščevati osramočenje. Najde ga na straži in ga naposled pregovori; ko pa oče odide, pride k sinu komtesa Silvija (gdč. Slavčeva), odkrije mu svojo ljubezen in mu izvabi obljudbo, da ostane v gradu. Vyrava se povrne in kliče sina k sebi. „Vse zastonj!“ — odgovori Jeromen — „jaz ostanem v gradu — nikogar ne izdam!“ Vyrava: „Nikogar, nikogar, samo očeta svojega!

Nesrečni izdajnik, ná od svojega očeta delež svoj!“ To rekoč, ustrel na sina, ki se zgrudi na balkon. Vsega omamljenega vsled tega zločina najde ga Kiraljeva Lizika (ga. Danilova), ki brez upa ljubi Jeromna, ter mu očita, da je sam kriv svoje nesreče, ker je sina odtujeval narodu in ga svajal za gospoda. Obupajočemu Vyravi zopet vzbudi energijo s kmeti došli Kiralj, kateri ga uveri, da je vsega kriva gospoda, ki mu je ukrala najljubšega sina. Da maščuje lastno osramočenje in smrt sinovo, prime zdaj Vyrava za prapor in pelje ustajnike na grad. Tam lastnoročno ubije Karmina, v tem pa so grajskim na pomoč prišli vojaki, ki zmagajo kmete in uklenjene pripeljejo njih vodje, mej njimi Vyravo. Stotnik Hrovat proglaši, da je okrožna oblast glavne upornike na smrt obsodila, a da so pomilovani v sramotno šibanje. Na kolenih prosi ponosni Vyrava, naj ga rajši umoré, kakor da bi imel trpeti to sramoto, — zaman! Sin Jeromen, ki je bil samo obstrilen, mu prihiti na pomoč in pada v boji. Vyrava pa zadene kap pri prvem udarci, da se mrtev zgrudi na tla. Vyravina smrt reši kazni vse druge, in Svobodin proglaši, da je Vyrava s svojo smrto osvobodil kmetski stan. To pa ni popolnoma resi, cesarski patent je bil že davno izdan in Vyrava ni šteloliko v boji za osvoboditev

in strankami, a mnogokrat ne za narod, ampak za hegemonijo posameznih strank.

Tako ni prav. Ne sovražimo in ne zaničujmo nikogar zaradi njegovega stanu. Žalostno in obupno bi bilo, ako bi ne imeli v vsakem stanu poštenih in značajnih mož; nasprotno pa nima noben stan privilegija do nesebičnosti.

Poslanec mora biti naroden, neodvisen in poznati mora svoj volilni okraj. Kandidat misli, da ima te lastnosti ter potem pravi: Sedanji politični položaj v državnem zboru je zelo kritičen. Posebno težavno stališče ima slovenski poslanec. Naša itak maloštevilna delegacija razbila se je v dva dela, kar je gotovo obžalovati, dokazuje pa težavno stališče naših poslancev. Jedna frakcija se drži bolj idejalne, druga bolj realne ali praktične politike. Ni dvomiti o tem, da bi vsi radi koristili svoji domovini, vprašanje je le, katera pot je vsaj za sedaj boljša?

Nikakor ne mislim slave peti koaliciji. Imenujte jo potrebno zlo ali kakor drago. Odgovarjati hočem le na vprašanje, je li za državo in za našo deželo posebej dobro, da se koalicija takoj sedaj razbije in kake posledice bi imel sedanji izstop naših poslancev iz Hohenwartovega kluba? Od državnega zobra pričakujemo v bližnji prihodnosti rešitve zelo važnih predlog. Navajam le: davčno reformo, domovinski zakon, kazenski zakon, civilni postopek in volilno reformo.

Več predlog je že v dotednih odsekih rešenih in želeti je, da postanejo v kratkem zakoni, ker so vsem deželam potrebni. Ako se te važne predloge ne rešijo do konca sedanje perijode, t.j. do prihodnjega leta, pokopljejo se zopet za mnogo let in trudopolno delo odsekov bi ostalo brez uspeha.

Z davčno reformo se hoče hudo davčno breme bolj razmerno in pravično razdeliti in posebno manjši davkopalčevalci razbremeniti. Novega domovinskega zakona in civilnega postopka — sedanji je 114 let star — nam je nujno potreba itd.

Najtežavnejše delo sedanjega državnega zobra pa je volilna reforma. Tu bode dokazati večini, da je zmožna tacega dela, našim poslancem pa, da znajo varovati naše pravice. Volilna reforma se ne sme omejiti samo na industr. delavce, ampak obsegati mora tudi druge državljanje, kateri do sedaj niso uživali teh pravic. Kdor ima že volilno pravico, je po novem zakonu ne sme izgubiti. Za splošno jednako volilno pravico pa še nismo zreli. Ako se da tudi vsem delavcem jednak pravica z drugimi, se podere s tem konservativni meščanski element ter vsak zdravi napredok onemogoči. Poglejmo v Kočevje, kjer je več sto delavcev pri premogokopu. Ako se vsem tem in še drugim delavcem in poslom podeli jednaka volilna pravica z drugimi, ki jo že imajo, se izroči osoda mesta milosti in nemilosti delavcev.

V narodnem oziru važno je vprašanje o Celjski in slovenski gimnaziji. Važnost te gimnazije dokazujo hudi upori Nemcov ne samo na Štajerskem, ampak tudi v drugih deželah. Vlada je postavila za ustanovitev te gimnazije potrebitno sveto v proračun za tekoče leto, je tedaj s tem vezana

in jaz ne dvomim, da se bode to vprašanje že letos za nas ugodno rešilo.

Smemo pa to pričakovati, ako izstopijo slovenski poslanci iz Hohenwartovega kluba? Ako se to zgodi, odstopiti mora tudi Hohenwart, ker so ga volili Slovenci. Z njegovim odstopom pa se razbije njegov klub in s tem tudi večina. Pri sedanji konstelaciji pridejo na njeno mesto skoro gotovo nemška levica, Poljaki, veleposestniki in Coroninijev klub. V taki zvezi bi za nas ne bilo mesta in nihče bi se ne brigal za naše interese. Ako je taka prememba v tem trenutku za nas umestna in koristna, dvomim. Da je to vprašanje za nas zelo težavno, razvidi se dovolj iz nejedinstva naših poslancev. Jaz mislim, da ne moremo zavidati poslancev, ki morajo delati v večini. Bolj prijetno in popularno je, biti v opoziciji. Ako podiramo sedanjo zistemo, moramo imeti pred očmi podobo tega, kar hočemo postaviti na nje mesto. Tudi jaz želim, da bi bilo mnogo drugače. Toda potrпimo še nekoliko časa, da se sedanji proces razvije. Doživeli smo že hujše čase ter nas še čakajo. Delati moramo na to, da zadobi naš jezik v šolah v uradih in v javnem življenju one pravice, katere so mu zagotovljene po zakonu. Boriti se moramo za narodno ravnopravnost, a pri tem boju ne smemo pozabiti naših gospodarskih zadev. Težava obstoji v tem, naša prizadevanja za narodne pravice spraviti v pravo razmerje z onimi za gospodarska vprašanja. Politika je umetnost, ob vsakem času zahtevati to, kar je dosegljivo.

Kaj pa želi in pričakuje Dolenjska, ki je bila do poslednjega časa in je deloma še zapuščen, pozabljen in težko pristopen del dežele. Glede komunikacij se je v poslednjih letih obrnilo na bolje. Odpravilo se ni samo mnogo klancev na cestah, ampak dobili smo tudi dolenjsko železnico, katera veže velik del Dolenjske z glavnim mestom Kranjsko in z drugim svetom. Železnica gradila se je na najsolidnejši podlagi, prihranilo se je pri zgradbenih stroških v primeri s proračunom nad 1,400.000 gl. in železnica je imela že v prvem letu čisti dobiček.

Sedaj moramo delati na to, da dobri tudi oddaljena Bela Krajina svojo železnico in da se zveže z Novim mestom. Potegovati se moramo za to, da dobimo normalnotirno lokalno železnico, kakor je kočevska proga, in le potem, ako se prepričamo, da take železnice pri sedanjih razmerah ni mogoče doseči, se nam je odločiti za to: ali ozkotirno ali nobene železnice.

Tudi železnica iz Novega mesta proti Kostanjevici in Brežicam ni iluzija, ampak mogoča.

Za novo mesto jako važna zadeva je zgradba mostu čez Krko. Vlada je sicer že pritrđila generalnemu načrtu mostu, ki bi ne bil samo kinč mesta, ampak bi tudi privel promet naravnost v sredo mesta. Izognilo bi se klancem ob obeh bregovih Krke. Z generalnim projektom seveda most še ni zagotovljen, treba bode še nadrobnega načrta in naklonjenosti vlade, da lep načrt zaradi ogromnih stroškov ne splava po vodi.

Novo mesto potrebuje dalje nujno vodovoda. Izdeluje se pri deželnem odboru načrt vodovoda za mesto in okolico. Ako se posreči za zgradbo dobiti

tako ugodne pogoje, kakor pri črnomaljskem vodovodu, je vodovod tudi v Novem mestu zagotovljen.

Tudi v Kostanjevici in Kočevji je nujna potreba, da se preskrbita z dobro in zdravo pitno vodo. Da se okrožno sodišče odpravi iz Novega mesta, ni nobene nevarnosti.

Zahtevalo se je tudi od mene, da naj pristopim stranki k rščanskih socialistov. Tega bi ne mogel obljuditi, ako bi imel še toliko simpatij do te stranke, a kateri sem prepričan, da bi naših narodnih interesov ne mogla podpirati. Sicer se mi vidi nemogoče, s pomočjo te stranke, ki je še v razvoji, danes sestaviti večino v državnem zboru.

Danes se pri nas strastno in slepo agitira proti institutu notarijata ter se sklicuje na Peitlerjev predlog v državnem zboru, kateri pa ne namerava odprave, ampak samo podržavljenje notarijata. Prvo ni mogoče, o drugem se da govoriti. Toda brez žrtev bi tudi to ne šlo. Napraviti bi se morali pri sodiščih posebni oddelki s posebnim načelnikom, katerim bi se ne izročila samo sedanja notarska posla, ampak tudi vse neprepirene zadeve, tako da bi bil sodnik v resnici samo sodnik. Takej organizaciji bi se ne vpiral. Navadna pisma, kupne pogodbe, dolžna pisma, pobotnice itd. pa sme tudi po obstoječem zakonu vsakdo sam napraviti, kdor jih zna in hoče.

Navel sem važnejše zadeve, katerih rešitev pričakujemo v bližnjem času, ter prepuščam razsodnosti častitih volilcev sodbo o tem, ako naj poslanec dolenjskih mest v državnem zboru takoj pristopi k opoziciji in ako bi s tem ne škodoval vitalnim interesom Dolenjske?

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. februarja.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri v petek dne 8. t. m. svojo XI. sejo. Dnevni red je tako obsežen in šteje 22 točk, mej njimi utemeljevanje samostalnega predloga posl. barona Apfaltnera glede ustanovitve železničnega obravnaljnega ravnateljstva v Ljubljani, poročilo odsekov o raznih cestnih zadevah, o Idrijski bolnici, o vpokojitvi deželnih dacarjev, o poročilu deželnega odbora, o predlogu glede premestitve vojne bolnice v Ljubljani, o osuševanju ljubljanskega barja itd.

— (Dnevni red seji občinskega sveta ljubljanskega,) v petek, 8. dan februarja 1895. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Finančnega odseka poročilo a) o proračunu občinskem za 1895. leto. b) o Fr. Ks. Souvanovi ponudi gledé prodaje zemljišča za uredbo prostora pred muzejem Rudolfinum. III. Stavbinskega odseka poročilo o Ant. Dečmanu prošnji za gradnjo in otvoritev dveh cest na njegovem parcelovanem posestvu na Poljanah. IV. Šolskega odseka poročilo o računih mestnih ljudskošolskih vodstev glede porabe dotacij v šolskem letu 1893/94.

— (Imenovanji.) Prof. na državnemu gimnaziju II. okraju na Dunaju g. Anton Stitz je imenovan ravnateljem državne gimnazije v Pulji. — Domobranci okrajni narednik Alojzij Kögl je imenovan kancelistom pri finančnem ravnateljstvu v Trstu.

kmetov, nego da maščuje osebno žaljenje, kar je premalosten motiv za tragičen konflikt. Glavna gonitelja neuspešne buke sta odločni, neizprosni in pikri zagovornik kmetskih pravic Kiralj in fanični agitator Svobodin (g. Anič), ki v propovedniškem glasu in s svetopisemsko diktijo roti kmete k ustaji, ker je gospoda zarad vere pregnala njegovega očeta iz domovine.

„Jan Vyrava“, ki se je v češkem narodnem gledališču prvikrat predstavljal 21. listopada 1886 in od tedaj z največjim uspehom po vseh večjih slovanskih odrah in tudi na gledališki razstavi v Beču, je najznamenitejše delo ravnatelja narodnega divadla v Pragi g. F. A. Šuberta in nam kaže njegovo mojstersko roko v uporabi dramatiških in sceniških efektov, ki se vrste drug za drugim, da jih ne bodo posebe naštevali. Poetiško najvišje stoji tretje dejanje, ki nam slika Jeronimov boj mej ljubezni do komtese Silvije in do očeta in rodov svojega, in četrto dejanje, ki stavi v nasprotje nesebično ljubezen Liziču in neobzirno samoljubje Vyravino. Nenavadno zanimivo je zrisan razvoj Vyravinega značaja od prvega nastopa, ko se samohvalno pobaha, da ga je gospoda posebe povabilna na dožetnico, do zadnjega, ko ga zadene srčna kap vsled grozne sramote, ki se mu je zgodila. Ravno tako jasno so risani možati in jedernati brat

Jeromov Večeslav (g. Lovšin), sestra sanjarske in romantične komtese Silvije, bodra in nedolžna komtesa Kristina (gdč. Polakova), prepokorni župan Matevž (g. Šturm) in že omenjeni Kiralj, njegova hči Liziča in direktor Karmin. Jezik je bujen in slikovit. Slovenski prevod je mojstersko delo. Absolutna čistost jezika je pri odličnem prelagatelju sama po sebi umevna. Kar pa daje prevodu posebno vrednost, to je individualizacija jezika, ki poklada vsaki osebi besede v taki diktiji v usta, kakoršna je nje značaju in situvacijski primerna. V patetičnih prizorih teče govor z zmerno porabo inverzij in vznosnih fraz ritmično, v ljudskih prizorih se pa tudi ne ogiblje banalnim rekom in karakterističnim tujkam, kakor „derehtar“ i. dr. Tak prebran jezik je za igralca že polovica dobre igre.

Gospod Inemann je stal s silno podobo Jana Vyrave popolnem na umetniški višini svoje uloge. Z jasnim stopnjevanjem je rasel od pol komiških prvih prizorov do tragičnih momentov v zadnjih treh dejanjih. Smelo trdimo, da je ta Jan Vyrava v svoji celoti najpopolnejša moška uloga na slovenskem odru. Za njim nam je najbolje ugajala gospa Danilova, ki je bila s svojim melodičnim organom srečno izbrana zastopnica liriško-sentimentalne Lizičke. Gospod Anič je srečno in uspešno pogodil

deklamatorični del Slobodina; malo bolj mračna gorečnost bi bila dala ulogi večjo verodostojnost. Gospica Slavčeva in gospod Danilo sta našla sosebno v dolgem prizoru na balkonu prave strastne akcente. Gospica Polakova je v malo ulogi Kristine na novo dokazala, da ima pravo, pristno nainivo žilo, in da je v tej stroki čaka še mnogo lepih uspehov. G. Verovšek je zvršil ulogo Kiralja dosledno; žal da se je dal zapeljati in jo je tiral nekoliko v komičen. Mirno in brez pretiravanja je direktorja Karmina pogodil g. Orehek. Izborn je bil v epizodi bebastega in božjastnega Martinka g. Podgrajški; vsa igra je kazala o posebnih natančno opazovanje oprtih studijah. Dobri so bili g. Šturm, Perdan (Maršal) in Lovšin. Veliko je skazil stotnik Hrovat. V ensemblu sta se kakor navadno po natančnosti od ikovali gospici Nigrinovi (Moravka in Kiraljka), sicer smo pa pogrešali točnosti in življenga. To se bo pri prihodnjih predstavah gotovo zboljšalo. Uprizoritev je bila lepa, dekoracija v prvem dejanji nova, scenerija v četrttem dejanji uprav slikovita. Občni utis je bil zelo ugoden; to je dokazovalo navdušenje občinstva, ki se je izrazovalo z jednoglasnim ploskanjem po vsakem dejanju. Z uprizoritvijo tega znamenitega slovenskega umotvora je „Dramatično društvo“ zvršilo svojo dolžnost in dostojojo jo zvršilo.

— **Repertoir slovenskega gledališča.**) Zarad nepričakovanih ovir in zarad priprav za izvirno slovensko opero „Grof Urh Celjski“ izostane za danes napovedana predstava drame „Jan Vyra“. — V soboto dne 9. t. m. se bode pela po daljšem presledku zopet mična Flotovova opera „Marta“.

— **(Avtor drame „Jan Vyra“.)** ravnatelj češkega narodnega gledališča gosp. Šubert, se je najsrčneje zahvalil intendanci slovenskega gledališča, ki ga je obvestila o lepem uspehu njegovega dela na slovenskem odru.

— **(„Slovenskega planinskega društva“)** II. redni občni zbor bo v ponedeljek dne 11. februarja ob 8. uri zvečer v hotelu „pri Lloydu“ na Sv. Petra cesti z običajnim vzporedom.

— **(Katoliški bal.)** Na našo notico o slov. katol. delavskega društva predpustni veselici s plesom je „Slovenec“ nekako čudno zavito odgovoril. Že iz stilizacije tistega odgovora je vidno, da hoče gospodje nekaj prikriti in to potrjuje tudi izjava društva samega, natisnena v sinočnem „Slovencu“. „Slovenec“ je govoril tako, kakor da se je točka „zabava s plesom“ pomota postavila na program, da pa se je ta pomota popravila s tem, da so se natisnila druga vabilia. Gospoda Trtnik in Gostinčar ne govorita nič o pomoti, katera bi se bila popravila, ampak pravita samo, da pri dotični seji, na kateri se je sklepal o veselici, ni bilo nobenega duhovnika. Morda je to res, morda tudi ne, faktum pa je, da je dr. Krek vedel za stvar in je ni ugovarjal. „Pomota“ se tudi ni popravila, kakor trdi „Slovenec“, ker je odbor delavskega društva ni dal popraviti. Drugih vabil, na katerih ni točke „prosta zabava s plesom“, tudi ni dal natisniti odbor delavskega društva, ampak naročil jih je in plačal jih bo prof. Zupančič, predsednik katoliškega tiskovnega društva. Kdo je razposlal ta vabilia in komu so se poslala, o tem odbor nič ne ve. Odbor je razposlal svoja vabilia — bilo jih je 1200 — in je v predvčerajšnji seji svoji sklenil, da se bo vršila društvena veselica po odborovem in ne po Zupančičevem programu, da se bo torej plesalo. Proti temu predlogu sta v predvčerajšnji seji glasovala samo dva odbornika. Toliko v pojasnilo. Članom delavskega društva želimo, da bi se na veselici dobro zabavali, mi pa si bomo stvar dobro zapomnili za gotove slučaje.

— **(Tamburaški koncert.)** V Ljubljani od svojih prejšnjih nastopov dobro znani sremski tamburaši iz Mitrovice priredile danes zvečer koncert v vrtnem salonu hotela „Pri Maliču“. Ker je to društvo jedno najboljših, kar smo jih v poslednjem času čuli v Ljubljani, se je nadejati, da bodo koncert, ki ima prav zanimiv vzpored, dobro obiskan. Začetek ob 1/8. uri, vstopnina 50 kr.

— **(Policijске vesti.)** Od 1. do 31. januvarja aretovala je mestna policijska straža Ljubljanska 154 oseb in sicer zaradi postopanja 49, zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru 30, zaradi pjanosti 7, zaradi beračenja 29, zaradi mestne reverzije 15, zaradi tatvine 14, zaradi goljufije 5, zaradi poškodbene lastnine 2, zaradi žaljenja Njega Veličanstva 1, zaradi nespodobnega vedenja v cerkvi 1 in zaradi dezercije 1 osebo. Od teh oseb so se 4 izročile deželnu in 20 okrajnemu sodišču. Odgnancev je bilo 50. Proti ostalim osebam se je policijsko postopalo. Ovadeb je bilo 220, vseh došlih vlog 987. Izgnali sta se iz Ljubljane 2 osebi.

— **(Izgubljene stvari.)** V teku meseca januvarja letos bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem oglašene te-le izgubljene stvari: 1 1/2 metra črnega blaga, denarnica z 1 gold., denarnica z 11 gold. in majhnim ključem, 1 petak, zlat prstan, zlata verižica z medaljonom, zlata ura za dame, srebrna ura s srebrno verižico, srebrna ura s štev. 764/E, prstan s črkama A. B. 11/7 891 in kos zelenega platna.

— **(Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske)** od 27. januvarja do 2. februarja. Novorojencev je bilo 21 (= 34.32 %), umrlih 18 (= 29.64 %), mej njimi so umrli za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 2, vsled mrtvouda 2, vsled starostne oslabelosti 1, za različnimi bolezni 8. Mej umrlimi je bilo tujev 6 (= 33.3 %), iz zavodov 8 (= 44.4 %). Za otročico je zbolela 1 osoba.

— **(Vreme.)** Po kratkem le mimoidočem solnčnem popoludnevu predvčerajnjega dneva je

vreme zopet postal neprijetno in pusto, kakor je bilo poprej. Prav krepko naletava sneg in utegne v kratkem doseči prejšnjo visoko tam, kjer se ga ne spravlja sproti stran. Mestna blagajnica bode letošnjo zimo prav dobro čutila.

— **(Goldinarskih bankovcev)** je bilo do konca meseca januvarja iz prometa vzetih in uničenih ter odpisanih za 48.352.626 gld., tako da jih je bilo početkom tega meseca še za 9.530.730 gld. v prometu.

— **(Bralno društvo na Bledu)** priredi v korist revnini šolarjem pri „Petranu“ dne 10. februarja pevsko veselico. Vstopnina 40 kr.

— **(Tržaški deželnih zbor)** je sklical danes sejo, v kateri se bo spet udrihalo po duhovščini. Na razpravo pride namreč poročilo deželnega odbora o narodnih in cerkvenih razmerah v Trstu.

— **(Mejnaročni tatovi)**, katere je zasačila budimpeštanska policija, so dobroznani tudi v Trstu. Papakosti je bil mnogokrat v Trstu, Stalio pa je navadno tam bival. Stalio je bil dobro znan z bivšim poročnikom črnogorskim kneza Vladimiro Ristićem, ki biva sedaj že nekaj let v Trstu pri svojem bratu očljučnem članu srbske kolonije in zelo bogatem trgovcu Dušanu Ristiću. Vladimir Ristić je Stalio zdatno podpiral. Včeraj ga je tržaška policija vsled naročila iz Budimpešte zaprla, ker leti nanj sum, da je vedel za ludodelska počenjanja Stalijeva in da je na Reki za tatove zamenjal za 170 gld. ukradenih ogerskih kolkov. Dogodba vzbuja v Trstu velikansko senzacijo in nihče neče verjeti, da bi bil Ristić kriv.

— **(Rojansko posojilno in konsumno društvo)** v Rojanu pri Trstu nam je doposalo svoje opravilno poročilo. Društvo je v minolem letu lepo napredovalo. Prometa je bilo 100.014 gld. 71 kr., za 18.375 gld. 82 kr. več kakor leto poprej. Zadružnikov je bilo koncem 1894. l. 189, čistega dobička pa je bilo 926 gld. 36 kr.

— **(Poskušenumor na Dunaji)** Ni se še polegla razburjenost, katero so prouzročili na Dunaju zadnji umori, že se je zgodil nov roparski umor. Mizarski pomočnik Vaclav Zavčil je včeraj zjutraj ob 8. uri prišel k ženi nekega tovarniškega delavca Ani Podhorny, s katero je bil že dlje časa znan. Zahteval je, naj mu „pokaže“ pri njej shranjeni zlati urij dveh drugih delavcev in ker žena tega ni hotela storiti, napadel jo je Zavčil z nožem in jo težko ranil. Žena je klicala na pomoč, vsled česar je ropar pobegnil. Policija ga je že uja.

— **(Rusk mecen delavcev.)** Znani ruski bogataš Sibirjakov je podaril v zboljšanje stanja delavcev v sibirskih izpirališčih zlata sveto 420.000 rubljev. Ti novci se bodo porabili posebno za delavce v jakutskem okraju, kjer je središče izpirališč zlata in se pridela skoraj četrtina vsega zlata, kar se ga dobi v Rusiji.

— **(Spleen.)** Slavni ameriški virtuož na flavi Vigo Andersen, imovit mož, je sklenil končati svoje življenje. Povabil je vse svoje prijatelje k sebi na dom in jim priredil koncert. Ko je končal svojo pięčo, se je priklonil številnim poslušalcem in v tem, ko je po dvorani odmevalo ploskanje in so si dame otrale solze, stopil je virtuož nazaj, potegnil iz žepa revolver in se ustrelil.

Slovenci in Slovenke! ne zabitte družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvo našega lista sta poslala:

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda:** G. Matilda Sebenikar na Raketu 40 kron, katere so zložili rodoljubi, ki se zaradi neugodnega vremena niso mogli odzvati vabilu na veselico „Cirkiško-Planinske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda“. — Živila pošiljaljelica in rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— **Za „Narodni dom“ v Ljubljani:** Kvartet Ilirija v Ljubljani 20 kron. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— **Za božično drevo** prirejeno ubogi šolski mladini v Šiški, darovala sta tudi še gg. dr. Televčič 5 gld. in dr. Ivan Tavčar 3 gld., katera sta bila vsled neljube pomot izpuščena v zadnji objavljeni „javni zahvali“, kar naj se nam blagohotno odpusti. V Šiški dné 7. februarja 1895. Ana Juvančič.

Književnost.

— **„Ljubljanskega Zvona“** izšla je druga številka 15. tečaja. Od te številke naprej je urednik listu znani pisatelj, gospod profesor Viktor Bežek. Kakor nas uverjava g. urednik sam, ostal bodo listu isti oblik, ista smer in isti jezik, kakor do sedaj in s to izjavo smemo biti zadovoljni. Ljubljanski Zvon si je v teku štirinajstih let znal ustaviti dober glas in ugled, kar je dokaz, da je njegovo stanovišče pravo. Posebno nas je pa zadovo-

ljila izjava, da bode list negoval še intenzivnejše besedilje v širjem značenju t. j. ne samo beletristica, kat exochén, nego tudi znanstvene razprave na bodo pisane v leposlovno-popularnem, sploh zanimljivem slogu. Upajmo, da bode obetano odgovarjala tudi realna izpolnitev. Da je gospod urednik sposoben in da ima dobro voljo, o tem ni dvomiti. Izrekli bi jedno željo, katero bode g. urednik po mogočnosti drage volje uvaževal — o tem ne dvomimo, — da naj bi list posebno poučne članke donašal kolikor moči nepretrgane. Ako izide članek, ki obseže recimo štirideset stran, v desetih presledkih, poda vsak odločen takoj mršavo tvarino, da se je ni lahko spominjati od meseca do meseca. Ako bi se ugovarjalo, da lahko vsakdo dotični članek čita ob koncu leta, ko je ves članek priobčen, mu odgovarjam, da list zato v mesečnih presledkih izhaja, da se njegova vsebina takoj tedaj čita, ne pa na koncu leta; tudi ni vsak čitatelj sklon, da bi čakal do konca leta, pisateljem pa je nedvomno do tega, da se njihovi spisi čitajo in sicer z zanimanjem čitajo. Tako pretrgano čitanje ima tako malo ukusa in teka, kakor čaša vina, kero bi kdo namesto najdenkrat, tako piš, da bi vsako uro po pol žlice zavžil, kakor kako zdavilo. Gospod urednik obeta, da se hoče obrniti tudi do starejših pisateljev, ki so prerano stopili v pokoj. Izvrstna misel! Vsebina družega zvezka pa je tale: Razven pesmi dičnega A. Aškrca, Carmen in Resmana, čitamo nadaljevanje s humorjem zasoljene povesti Rove „Grogia in drugi“, in Pavline Pajkove zanimljive povesti „Roman starega samca“, pa konec Maričine „Sirote“. Leposlovne vsebine so tudi „Uломki“ Sevnicanovi. Znamenito-poučne vsebine so trije kratki životopisi znamenitih Slovencov, ktere približuje g. Fridolin Kavčič, nekoliko suhoparna razprava F. Smolnikova, „o raznesilih“, Vrhovčeve črtice „iz domače zgodovine“, Ivana Steklase popis „osvojitve Kaniže po Turkih l. 1600.“ in M. Valjavca slovarski spis „Doneski k petemu sešitku Wolfovega slovarja.“ — Jako zanimljiv je tudi „Listek“, kjer ocenjuje g. urednik delovanje Matice in letosnje njene knjige, Rudeževu knjigo o gluhenem. Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. — G. Fr. Otožen poroča o „Planinskim vestnikom“, ki bode jeli letos izhajati. — O slovenskih muzikalijah poroča pp., o slovenskem gledališču in o koncertu D. Slavjanskega Agrenjeva pa K. — O knjigah hrvatske Matice za leto 1894., o hrvatskih ilustrovanih listih, o Jugoslovanskem stenografu in glasniku Bezenškem ter o Gogoljevih „Mrtvih dušah“ poroča R. P. — n. pa ocenja dra. Hinka Hraniloviča, „Prilogje sintetičko-analitičkemu postupku geografske metode“. Na platnicih se obrača g. novi urednik do častitih sotrudnikov in čitateljev Zvonovih, kjer razlagata načela, po katerih hoče uredovati „Ljubljanski Zvon“ in obeta, da bode odsle na tem mestu (v govorični) posredoval mej Zvonovim čitateljstvom in njegovim uredništvom in upravnim. Gospoda urednika pozdravljamo s poverjenjem in dobrimi nadami ter želimo, da bi se uresničile njegove namere, ki bodo „Lj. Zvon“ utrdile dosedanji ugled in mu pridobile novih prijateljev.

— **„Vatrogasac“.** Izšla je št. 4. z raznovrstno vsebino.

Brzojavke.

— **Gradec** 7. februarja. Posl. dr. Kienzl in tovariši so stavili predlog, naj se deželni zbor izreče zoper namernavano ustanovitev utrakovistične gimnazije v Celju, češ, da tako gimnazija ni kulturna potreba, da se ž njo krši obljudba koalicije glede varovanja narodne posesti in da se s tem spravlja v nevarnost nemško ozemlje.

— **Dunaj** 7. februarja. „Wiener Zeitung“ javlja: Predsednik okrožnega sodišča v Celju dr. Adalbert Gertscher je imenovan višji državnemu pravnikom. Državnemu pravniku v Trstu Egeniju Taddeiu je cesar podelil red železne krone tretje vrste.

— **Dunaj** 7. februarja. Profesor na mariškem semenišču dr. Ivan Mlakar je imenovan kanonikom lavantinskega kapitelja.

— **Dunaj** 7. februarja. Delegaciji se sklicata poleti na Dunaj. Zborovali bodo zajedno z drž. zborom.

— **Dunaj** 7. februarja. V pondeljek prirede delavci v raznih industrijskih mestih velike ljudske shode, da se izrečejo za splošno volilno pravico.

— **Dunaj** 7. februarja. Kakor se kaže, je vender solicitator Eichinger morilec odvetnika Rothzieglja Dognalo se je namreč, da je nož, kateri je morilec vtaknil v Rothziegljev žep, Eichingerjeva last.

— **Inomost** 7. februarja. Deželni zbor je vzprejel domobransko novelo in sklenil poslati cesarju adreso, s katero bo prosil, naj se odpravi dvobojevanje v vojski in zagotovi posvečevanje nedelj in praznikov.

Odporno pismo

blagajničarju „Kat. delavske družbe“ Pavlu Urbaniju
v Zagorji za Savo.

Potrebo se mi zdi, nadaljevati oni razgovor, katerega sva imela sv. Pavla dan v javnih prostorih R. Mihelčičeve prodajalnice in to tem bolj, ker si mi dolžan ostal pravi odgovor.

Trdil si, da je govoril naš občespoštovani g. župnik pri letošnjem velikonočnem izpraševanju, da Zagorski fajmošter g. Jakob Gross ne uči prave vere, da ni maše deležen, kdor je v Zagorji pri maši. In to, praviš, pripovedoval je neki župnjan Št. Lamberški, kdo pa je oni Št. Lamberčan, tega nini povedal.

Pozivljem Te torej tem potom, da poveš imen tistega Št. Lamberčan, (katerega seveda ni) sicer ostane na Tebi madež, kateri ne diči posebno tako odličnega „katoličana“ kakor si Ti.

Uriva pa se mi misel, jeli blagajnik „Katoliške delavske družbe“ opravičen javno napadati katoliškega župnika vprito njegovega podložnika? Je li to v Vaših pravilih? Kaj poreče k temu IV. in VIII. zapoved božja? Se li tako pospešuje sv. katoliška vera? In zakaj nisi tega ovadil župnjemu g. župniku Grossu, da si poišče zadodčenja, katero bi moral zahtevati, ako ima le še trohico čuta poštenosti?

Svetujem Ti pa, da se ne spozabiš zopet goriti nespôstljivo o našem občepričljivenem g. župniku Ant. Bercetu, ker sicer bi se Ti utegnilo kaj neprijetnega pripetiti. Zdravje in pamet!

V Čolničih pri Št. Lambertu, 31. jan. 1895.
Vincencij Brvar,
posestnik.

Od medicinskih avtoritet priporočevan
uteši kašelj, raztrjava mes, krepil, neobhodno
(1366-9 potreben za rekonvalsentce) (1360-10)

Davids konjak-sladni izvleček

Dobiva se večinoma v vseh lekarnah.
Glavna zalogu v Ljubljani: Jos. Mayer, lekarnar.

Loterijne srečke 6. februarja.

V Pragi: 36, 9, 21, 47, 81.

Tujci.

6. februarja.

Pri Nlonu: Klütz, Ekrt, Klausner, Mannheim, Misanner, Gottlieb z Dunaja. — Potesegger iz Grada. — Eichholz iz Ilmenau. — Viktor iz Heilbrona. — Bärlič iz Mošnje. — Rosina, Malovina, Sorana iz Budimpešte.

Pri Mateti: Elinger, Heidrich z Dunaja. — Lovšin iz Ribnice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močkrina v mm.
7. febr.	7. zjutraj	728 6 mm.	-9 6° C	sl. vzh.	obl.	21 mm.
8. febr.	2. popol.	727 5 mm.	-6 3° C	sl. svz.	snež.	
9. zvečer	727 2 mm.	-8 4° C	sl. vzh.	obl.		snega.

Srednja temperatura -8 1°, za 7 6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 7. februarja 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100		85	
Austrijska zlata renta	125		70	
Austrijska kronška renta 4%	100		80	
Ogerska zlata renta 4%	124		75	
Ogerska kronška renta 4%	99		25	
Austro-ogerske bančne delnice	1078		—	
Kreditne delnice	416		—	
London vista	124		20	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60		70	
20 mark	12		14	
20 frankov	9		85%	
Italijanski bankovci	46		65	
C. kr. cekini	5		84	

Dunajska kavna mešanica

daje kavi lepo barvo, dober ukus in moč.

Dunajska kavna mešanica

učini kavo reditno, zdravo in ceneno.

Vzemite torej kot dodatek kavi samo

= pristno =

Dunajsko kavno mešanico

(Wiener Kaffee-Melange)

iz tovarne

Arnold & Gutmann na Dunaji

ki se dobiva v skoro vseh specerijskih trgovinah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tužnim srcemjavljamo vsem priateljem, znancem in sorodnikom žalostno vest, da je naša ljubljena soproga, odnosno mati, gospa

Josipina Potrato poroč. Vistan

včeraj dné 6. t. m. zjutraj ob 7. uri po dolgi bolezni, previdena s svetotajstvem za umirajoče, v 37. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bode v petek dné 8. t. m. ob 4 uri popoludne iz hiše žalosti, Mestni trg št. 23, na pokopališču pri Sv. Krištofu.

Zadušne sv. maše se bodo brale v stolni cerkvi Sv. Nikolaja. (157)

V Ljubljani, dné 7. februarja 1895.

Josip Potrato, c. kr. sodniški pristav, soprog. — **Marija, Evgenija, Ana, hčerke.** — **Gilbert, Josip, Alojzij, Pavel**, sinovi.

Mesto posebnih naznanih.

Staroznana

trgovina z urami

najfinje vrste in po najnižji ceni od zlata, srebre, tule in nikla, repetrik, kalenderskih ur in kronografov, najnovješega v tableaux-urah, urah z njihalom in drugih urah. Najnižje cene. Popravljanje se izvršujejo najskrbnejše. — Prvi in najstarejši optični zavod najfinje način, ščipalcev v zlatu, zlato-doublé, niklu itd.; največje izbirkukal za gledališče, poljskih binoklov in vseh v to stroku spadajočih predmetov pri (1420-38)

N. RUDHOLZER-ju, Pred rotovjem št. 8.

Vsem, ki želijo kupiti za prodajalnico in gostilno prikladno posestvo, se nudi izredno ugodna prilika.

Lepa hiša z zemljisci

sredi vasi Šmartno pri Litiji, blizu cerkve, v kateri hiši se nahaja prodajalnica z mešanim blagom, ki obstoji že čez 50 let in katero posestvo je cenjeno na **3140 gld.**, prodajala se bode pri c. kr. sodišču v Litiji, in sicer

dne 15. februarja 1895

in dne 15 marca 1895

vselej ob 11. uri dopoludne.

Natančni pogoji so na vpogled pri c. kr. notarju g. Lukši Svetcu in pri c. kr. okr. sodišču v Litiji. (156-2)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odročno najboljše mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v krizi ter v živilih, otrpnete ude in kitte itd.

Dobiva se pri (1231-14)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

pristne
vsične

pristne
vsične

Pristna Brnska suknena roba

za spomladino in poletno dobo 1895.

Kupon 3-10 met. gld. 4.80 iz dobre
dolg za popolno gld. 6.— iz boljše
obleko (suknje, hlače, telovnički) gld. 7.75 iz fine
hlače, telovnički gld. 9.— iz flueje
stane samo gld. 10.50 iz najfinje

Kupon za črno salonsko obleko gld. 10.—, blago za vrhnje suknje, lden za turiste, črn peruviane in dosking, blago za uniforme drž. uradnikov, najinejo gredašano tkanino itd. razpoljiva po tovarniških cenah kot reslna in solidna najbolje znana zalogu suknene blaga

SIEGEL-IMHOF v Brnu.

Vzorec zastoni in poštne prosto! — Janči se za to, da posiljke popolnoma odgovarjajo vzoru.

Na uvaženje! S avno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da se blago dobi mnogo cenje, če se premo naroča, nego če se naroča od takih, ki sami isto pri nas kupujejo. **Tvrdka Siegel-Imhof v Brnu** razpoljiva vse blago po pravila tovarniških cenah, ne da bi v račun jemala privatne kupovalce jako oškodujoga sleparskega „krojaškega popusta“. (139-1)

St. 39.

Razglas.

Pobiranje pasjega davka

za 1895. leto pričelo se je s 1. januvarjem letos in je plačati ta davek v okrožju ljubljanskega mesta od vsakega psa, izimši one, kateri so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najpozneje do 20. svečana 1895. leta prekrbijo letnje marke, katere ze dobé pri mestni blagajnici proti plačilu

4 gld. a. v.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se lastniki psov opozarjajo, naj o pravem času vplačajo takso, ker bode konjač od 20. svečana 1895. l. počenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne znamke.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

1. dan januvarja 1895.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.